

mun. Chișinău, str. P. Rareș, nr.18,
Republica Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+ 373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Chișinău, P. Rareș, 18 street,
Republic of Moldova, MD-2005,
tel./fax:(+373 22) 218768
e-mail: info@csj.md

Nr. 3r-15/22 din 27.01.2022

**Dnei Domnica Manole
Președintele Curții Constituționale a RM**

Prin prezenta, în baza încheierii din 26 ianuarie 2022, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție Vă expediază sesizarea depusă de Marcel Smochin în vederea examinării constituționalității prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art. 20 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

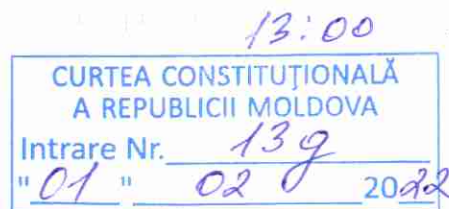
Anexă: copia încheierii din 26 ianuarie 2022 pe 5 file, sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 9 file.

Cu respect,

**Președintele interimar al Colegiului civil,
comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție**

Svetlana Filincova

Ex: T.Bradu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit.g) din Constituție

I - AUTORUL SESIZĂRII

(Informații cu privire la autorul sesizării și eventualul său reprezentant)

Nume: Smochin Marcel

Adresa:

II – OBIECTUL SESIZĂRII

Enunțul din articolul 29 alin.(3)

Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor

”Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.”

Autorul sesizării consideră că enunțul din alin.(3) a art.29 Legea 178/2014 (“Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării **este definitivă**”), este neconstituțională așa cum îngrădește accesul liber la justiție.

Susținem că enunțul din alin.(3) a art.29 Legea 178/2014 (“Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă”) contravine Constituției RM și anume articolului 20 și 54

Articolul 20. Accesul liber la justiție

Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Articolul 54. Restrîngerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrîngeri decît celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(4) Restrîngerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

93

III – CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ

La 1 martie 2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii, Smochin Marcel depus sesizare privind atraterea la răspundere disciplinară a judecătorului Maxim Irina din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 1 aprilie 2021 inspectorul-judecător a emis Decizie privind respingerea sesizării ca neîntemeiată.

Asupra Deciziei inspectorului -judecător a fost depusă contestație.

Completul de Examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii prin Hotărîrea din 29 aprilie 2021 a respins ca neîntemeiată contestația depusă de către Smochin Marcel.

Nefiind de acord cu Hotărîrea completului de examinare a contestațiilor, aceasta a fost contestată în adresa Consiliului Superior al Magistraturii.

În răspuns Smochin Marcel a recepționat o nouă Hotărîre a Completului de Examinare a contestațiilor nr.2 al Colegiului Disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii (nr.115/6 din 1 iulie 2021) prin care s-a hotărît: "se respinge examinarea petiției în cauză pe motivul existenței unei hotărîri a Completului de Examinare a Contestațiilor cu nr.66/4 din 29 aprilie 2021 pe acest caz, cu aceleași părți, și același subiect. Petiția este lăsată fără examinare."

La fel Smochin Marcel a recepționat un răspuns al Consiliului Superior al Magistraturii (nr.2359 m/i din 15.09.2021) prin care s-a indicat că contestația asupra actelor Completelor de examinare a contestațiilor al Colegiului Disciplinar se refuză a fi examinată așa cum Hotărîrile completului de examinare a Colegiului Disciplinar sunt definitive.

Ulterior Smochin Marcel a contestat răspunsurile Consiliului Superior al Magistraturii și Completelor de examinare a contestațiilor a Colegiului Disciplinar în instanța de judecată, Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani.

Curtea de Apel Chișinău a emis Încheiere din 9 decembrie 2021 dos.nr.3-133/21 prin care a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ din același motiv că Hotărîrile completului de examinare a Colegiului Disciplinar din cadrul CSM sunt definitive.

IV – EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

- 7 -

Subsemnatul consider că atribuirea unei Hotărâri a Completului de examinare a Contestațiilor a Colegiului Disciplinar din Cadrul CSM a atributului de autoritatea lucrului judecat este contrar principiului supremației dreptului ce presupune existența unei căi legale efective de revendicare a drepturilor civile.

Astfel așa cum reiese din norma prevăzută de alin.(3) art.29 Legea 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor ("Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă"), Completul de examinare a contestațiilor a Colegiului Disciplinar se echivalează unei instanțe supreme iar decizia adoptată de această instituție nu mai poate fi contestată nici pe cale ordinară și nici extraordinară.

Acest fapt se confirmă și prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.505/24 din 13 noiembrie 2018 cu privire la aprobarea Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului Disciplinar: "pct.85. Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac."

Conform legii 178/2014 sesizarea privind abaterile unui judecător este repartizată către Inspectorul-Judecător. Inspectorul Judecător la propria apreciere fără a fi obligat să citeze și să audieze petiționarul emite o decizie. Iar această decizie (în cazul în care s-a respins sesizarea) poate fi contestată o singură dată în adresa Completului de examinare a contestațiilor a Colegiului Disciplinar. Procedura în fața completelor de contestație din nou este scrisă. Ori ajungem la concluzia că în fapt sesizarea privind abaterile de la lege ale judecătorului se examinează cu adoptarea unei decizii definitive și irevocabile doar în procedură scrisă.

Dreptul de acces la justiție întradevăr nu este un drept absolut, astfel urmează a se aprecia dacă limitările prevăzute de procedura indicată de legea 178/2014 poate oferi suficiente garanții în sensul art.6 CEDO, 20 și 54 Constituția RM.

Limitările sunt în acord cu art. 6 § 1 din Convenție dacă urmăresc un „scop legitim” și dacă există un „raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat” (a se vedea Deweer v. Belgia, 27 februarie 1980, § 49; Kart v. Turcia [MC], 3 decembrie 2009, § 67). Curtea Europeană a menționat că dreptul de acces la instanțele judecătorești nu este absolut și poate fi supus unor limitări **doar când nu restricționează accesul persoanei sau nu afectează însăși esența dreptului.**

Luând în considerare că conform procedurii prevăzute de legea 178/2014, persoana care înaintează o sesizare de atragere la răspundere disciplinară a unui judecător, nu este citată și audiată în fața unui "tribunal", nu este informată și nu îi sunt explicate drepturile care le are în cadrul acelui proces, este în imposibilitate să uzeze dreptul de a recuza membrii "tribunalului", este în imposibilitate să ofere replică, să confrunte și să ofere întrebări, să-și manifeste gândurile, argumentele, stările și emoțiile prin pledorie liberă, să solicite administrarea probelor suplimentare în raport cu cele prezentate de partea opusă, să ia cunoștință și să fie la curent cu probele prezentate de partea opusă, este clar că nu există o stare de echilibru între drepturile celui care depune o sesizare și drepturile celui în privința căruia a fost depusă o sesizare, ori de partea cealaltă vedem că în cazul în care se adoptă o decizie

de atragere la răspundere disciplinară a unui judecător de către Colegiul Disciplinar, această Hotărâre poate fi contestată și în fața Consiliului Superior al Magistraturii și în fața Curții de Apel și în fața Curții Supreme.

Curtea Europeană a precizat faptul că egalitatea armelor reprezintă o trăsătură inerentă unui proces echitabil. Este necesar ca fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și prezenta cazul în condiții care să nu o plaseze într-o poziție dezavantajoasă față de partea sau părțile adverse (Škerija v. Croația, 5 noiembrie 2020, § 84).

În consecință vedem că de fapt procedura quasi-judiciară prevăzută de legea 178/2014 nu oferă nici pe departe instrumentele și garanțiile care le oferă un proces de judecată public. Motiv din care se solicită declararea neconstituțională a prevederii contestate iar petiționarii să fie în posibilitate a contesta hotărârile Colegiului Disciplinar în fața unei instanțe de judecată.

Fiecare justițiabil are dreptul să prezinte în fața unei instanțe orice contestație referitoare la „drepturile și obligațiile sale cu caracter civil”. Astfel, art. 6 § 1 CEDO consacră „dreptul la instanță”, printre care dreptul de acces, și anume dreptul de a sesiza instanța în materie civilă, (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 36).

Articolul 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Condiția din acest articol, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă în sensul asigurării respectării principiilor fundamentale ale procesului judiciar, i.e. a principiului contradictorialității și a dreptului la apărare, ambele instituind egalitatea deplină a părților în proces (a se vedea DCC nr. 55 din 11 iunie 2018, § 23; DCC nr. 162 din 29 decembrie 2020, § 28).

Dreptul la apărare reprezintă totalitatea prerogativelor și a posibilităților pe care le au, potrivit legii, persoanele în vederea apărării intereselor lor. Atunci când persoana nu are posibilitatea de a-și prezenta probele și de a-și demonstra nevinovăția, ea nu poate utiliza toate mijloacele procedurale necesare pentru apărarea sa.

Curtea Europeană a reținut că, la stabilirea caracterului echitabil al procesului în ansamblu, trebuie să se țină seama dacă s-a respectat dreptul la apărare. Astfel, trebuie să se examineze în special dacă acuzatului i s-a acordat posibilitatea de a avea acces și de a administra probele pe care le consideră necesare pentru a le utiliza în apărarea sa (a se vedea Rowe și Davis v. Regatul Unit, 16 februarie 2000, § 60). Ori, în cazul nostru petiționarul unei sesizări disciplinare este privat practic în totalitate de dreptul de a-și apăra și susține cauza.

Scopul legitim al prezentei proceduri pretins a fi quasi-judiciară, de emitere a Hotărârilor de către Colegiul Disciplinar urmează să îl regăsim în textul art.54 Constituția RM, însă subsemnatul nu identifică un scop din cele enumerate care ar echivala volumului restrîngerilor oferite de art.29 alin.(3) legea 178/2014, prin restrîngerea completă a dreptului cetățeanului de acces la un proces de judecată.

La fel necesar de menționat o situație bizară, cazul în care sesizarea este admisă de către Inspectorul-Judecător și expediată Colegiului Disciplinar spre examinare. În această situație și citarea părților este obligatorie dar și contestarea deciziei este posibilă în fața Consiliului Superior al Magistraturii și a instanței de judecată de către cel care a depus sesizarea. Ori o astfel de diferențiere a procedurii crează situații de discriminare.

Conform Hotărârii Curții Constituționale nr.9 din 28 iunie 2012 (sesizare nr.6a/2012): "Consiliul Superior al Magistraturii are o dublă calitate: administrativă și jurisdicțională. De regulă, această autoritate desfășoară o

activitate de natură administrativă, iar atunci când acționează în calitate de instanță disciplinară, ea realizează o activitate jurisdicțională”.

Însă în raport cu situația când sesizarea depusă de cetățean este respinsă de către Inspectorul-Judecător și de către Comisia de contestare, în fapt nici măcar CSM nu este instituția finală care adoptă o hotărîre definitivă, dar o instituție subordonată, situație absolut inadmisibilă, așa cum Colegiul Disciplinar nu poate avea atribuții jurisdicționale.

Limitarea accesului la un tribunal independent prin forma creată de legea 178/2014 crează premisa neîncrederii în instituția Colegiului Disciplinar al CSM.

Norma contestată împiedică instanța de judecată să examineze legalitatea Hotărîrilor Completelor de contestații a Colegiului Disciplinar și cert privează petiționarul de dreptul a contesta aceste Hotărîri în instanța de judecată.

Astfel autorul sesizării solicită exercitarea controlului constituționalității sub aspect de acces la justiție prin prisma art.20, 54 Constituția RM a obiectului sesizării: ”Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.”

Considerăm oportun să cităm următoarele norme legislative:

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil. CEDO

1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. ...

Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Articolul 29. Hotărîrile completelor de contestație.

(1) Hotărîrea privind admiterea contestației se consideră adoptată dacă pentru admitere a votat cel puțin un membru al completului de contestație. Hotărîrea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

(2) Hotărîrea privind respingerea contestației se motivează în mod obligatoriu cu indicarea circumstanțelor în baza cărora sesizarea a fost respinsă.

(3) Hotărîrea privind admiterea contestației este obligatorie pentru inspecția judiciară, care urmează să efectueze cercetarea disciplinară în conformitate cu art.23. **Hotărîrea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.**

(4) Hotărîrile completelor de contestație se aduc la cunoștința persoanei care a depus contestația și a judecătorului subiect al sesizării în termen de 7 zile de la data adoptării.

V – CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Pornind de la cele menționate mai sus , Smochin Marcel, recurent în cadrul cauzei civile solicită Curții Constituționale:

1. Admiterea prezentei sesizări și:

Adoptarea unei Hotărâri privind declararea neconstituțională a enunțului din alin. (3) a art.29 Legea 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor - "Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă"

VIII - DECLARAȚIA ȘI SEMNATURA

Declar pe onoare ca informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

Data 06.07.2022

(Semnătura autorului sesizării sau a reprezentantului)

Smochin Marcel

Dosar nr. 3r-15/22

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, Gr. Dașchevici, V. Negru)

ÎNCHEIERE

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând cererea depusă de Marcel Smochin privind ridicarea excepției de neconstituționalitate,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ,

c o n s t a ță:

La data de 01 septembrie 2021 Marcel Smochin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, solicitând anularea hotărârii Completului de contestație nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021.

Prin încheierea din 19 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău reclamantului Marcel Smochin i-a fost stabilit un termen de 10 zile, din momentul recepționării prezentei încheieri, pentru înlăturarea neajunsurilor indicate în partea motivată a încheierii.

La 05 noiembrie 2021 Marcel Smochin a depus o cerere concretizată împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la contestarea hotărârii Completului de contestație nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 10 iulie 2021.

La data de 03 decembrie 2021, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință prin care a solicitat declararea inadmisibilă a acțiunii depuse de Marcel Smochin, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, deoarece reclamantul a trecut prin două etape procedurale, pe care legiuitorul național le-a considerat suficiente pentru dreptul la apărare și pentru dreptul la un recurs efectiv. Or, reclamantul a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit 2 niveluri de jurisdicție, atât cât a considerat legiuitorul Republicii Moldova suficient, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Prin încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Completului de contestație nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021.

La 06 ianuarie 2022 Marcel Smochin a depus recurs împotriva încheierii din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea încheierii și remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 86-88).

La aceeași dată, Marcel Smochin a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, prin care a solicitat exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă”, prin prisma dispozițiilor art. 20 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

Studiind cererea cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea urmează a fi admisă, cu remiterea acesteia Curții Constituționale, din următoarele considerente.

Conform art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169-171.

În conformitate cu art. 12¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

Conform § 82 din Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016 a Curții Constituționale, pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, judecătorul

ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

În §83 din Hotărârea menționată, Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, iar judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la § 82.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că în litigiul dedus judecății sunt întrunite condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite în art. 12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă și de Hotărârea nr. 2 din 09 februarie 2016 a Curții Constituționale.

Astfel, obiectul cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate și anume, art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție. Excepția este ridicată de către o parte în proces, reclamantul Marcel Smochin, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei, precum și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile invocate de Marcel Smochin, motive din care cererea înaintată de Marcel Smochin urmează a fi admisă.

Or, cererea de sesizare a Curții Constituționale privind verificarea constituționalității normei indicate supra, depusă de către Marcel Smochin constituie o prerogativă a părții din proces, iar prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționarea prealabilă a excepției de către Curtea Constituțională, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești, ceea ce este inadmisibil.

Cu referire la acest aspect, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție subliniază că obiectul recursului cu care a fost sesizată instanța de recurs îl constituie încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a declarat inadmisibilă cererea de chemare în judecată depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Completului de contestație nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrative. Curtea de Apel a motivat că caracterul definitiv al hotărârii, ce constituie obiectul acțiunii în speță exclude dreptul revendicării de către reclamant în instanța de judecată a pretinselor drepturi încălcate prin hotărârea contestată, în acest sens invocând prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a

judecătorilor, conform cărora hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că temei de declarare, prin încheierea din 09 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, ca fiind inadmisibilă acțiunea depusă de Marcel Smochin împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea hotărârii Completului de contestație nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii nr.108/6 din 01 iulie 2021, au constituit prevederile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază că prevederile legale ale căror control constituțional se solicită de către recurentul Marcel Smochin, sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecății.

Din considerentele enunțate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite cererea depusă de Marcel Smochin cu privire la sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind exercitarea controlului constituționalității prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art. 20 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

Totodată, ca rezultat al admiterii cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a amâna examinarea cauzei în ordine de recurs, reieșind din dispozițiile art. 12¹ alin. (3) din Codul de procedură civilă, conform cărora ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Conform art. 195 și 230 din Codul administrativ și în conformitate cu art. 12¹ din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se admite cererea depusă de Marcel Smochin cu privire la sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind exercitarea controlului

constituționalității prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art. 20 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova sesizarea depusă de Marcel Smochin în vederea examinării constituționalității prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și anume a sintagmei „Hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă” prin prisma dispozițiilor art. 20 și 54 din Constituția Republicii Moldova.

Se amână examinarea cauzei în ordine de recurs, până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,

judecătorul

semnătura

Ala Cobăneanu

Judecătorii

semnătura

Victor Burduh

semnătura

Nina Vascan

Copia corespunde originalului

Nina Vascan